

Verhaal 84

Myn tsjerke, myn ferhaal

Mijn geboortehuis stond op Hantumeruitburen. Wij woonden in een 'stjelpke'. Ik heb daar een prachtige jeugd beleefd! Met de pols door de weilanden om eieren te zoeken. Ik was een meisje, maar deed liever jongensdingen. In de herfstperiode ging met heit wilsterflappen. De liefde voor vogels kreeg ik ook van heit mee.

Wij gingen op Hantumerhoek naar school. We aten ons brood en gingen dan naar het spoor (Dokkumer Lokaaltje) om er geld of spijkers op te leggen. Na een treinpassage waren ze platgewalst. Ook trokken wij naar het bouwland om raapjes te scoren.

Ik heb toneelgespeeld, gekorfbald en ben voorzitter van de jeugdvereniging geweest.

Wij kerkten beurtelings te Hantum of Hantumhuizen. Dit zonder dwang van ouders! Mijn voorkeur had de kerk van Hantumhuizen: de architectuur, de prachtige gewelven met versierde ribben.

Deze kerk was op de kweekschool mijn onderwerp voor een scriptie. Kerkvoogd Hannema had toen toezicht op de geschreven historie.

Ik vergeleek andere kerken met de onze.

Altijd als wij ergens onbekend zijn, bezoeken wij kerk en begraafplaats. Wij zijn uit de vertrouwde omgeving, ergens anders gaan wonen. Ook werden wij ondersteuners van de Alde Fryske Tsjerken en van de Groninger Stichting.

Ik was verbaasd dat het rijke noorden van Groningen zoveel prachtige versierde rijkdommen had.

Velen heb ik bezocht, zelfs fietsend in oost Friesland; daar zijn de kerken nog kleurrijker.

Helaas is het kerkbezoek schrikbarend slecht tegenwoordig!

Wij hopen, dat de kerk in het midden blijft met zijn culturele schatten!

A. Hiemstra-v.d. Schaaf